

at indføre en grænse på 20 år. Justitsministeriet anfører en række forhold, som taler imod at sætte en så lav grænse, bl.a. at det kan få konsekvenser for anonyme vidner, opklaringsmetoder, og at det meget let kan have skadevirkninger, at man skal udlevere responsa til brug for retssager m.v. allerede efter 20 år. Ligeledes kan der være væsentlige hensyn til beskyttelse af fortrolige oplysninger af efterforskningsmæssig karakter samt hensynet til, at der kan foregå en fri rådgivning fra Kammeradvokaturen til de offentlige myndigheder.

Det Radikale Venstre forudser, at det kan være meget vanskeligt for den afleverende myndighed at tage stilling til, om nogle af alle disse forskellige hensyn gør sig gældende i vurderingen af, om der skal gives aktindsigt i en konkret sag. Derfor kan vi risikere, at der gives adgang til sager, der ikke burde være givet aktindsigt i set ud fra de ovenfor beskrevne hensyn. Vi ser frem til en drøftelse af dette spørgsmål i udvalgsarbejdet.

Et flertal i Tilgængelighedsudvalget har derudover foreslået, at både den generelle afleveringsfrist og tilgængelighedsfristen sættes til 20 år. I dag er det sådan, at de afleverende myndigheder først skal aflevere arkivalier, når de er 30 år gamle, men tilgængelighedsfristen er til gengæld kun 20 år. Ganske vist er det muligt at få adgang til dokumenter, der stadig opbevares hos den afleverende myndighed, men det er naturligvis mere besværligt, end hvis dokumentet ligger i f.eks. Rigsarkivet.

Man kan kun gisne om, hvorfor kulturministeren ikke følger flertallets anbefalinger på dette område. Skulle årsagen mon være, at der mangler plads i Rigsarkivet? Regeringen har jo ikke just været hurtig med hensyn til at få bygget et nyt rigsarkiv. Det Radikale Venstre ønsker i lighed med flertallet i Tilgængelighedsudvalget og f.eks. Udenrigsministeriet, at afleveringsfristen sættes til 20 år. På den måde får vi en mere smidig og ukompliceret adgang til arkivalier.

Tilgængelighedsudvalget har endvidere foreslået, at forslaget § 28, stk. 3, vedrørende Rigsarkivets muligheder for at forhindre adgang til arkivalier, som er yngre end 100 år, skal forbeholdes situationer, hvor der gælder »ganske særlige omstændigheder«. Det er i lovforslaget blevet til »ganske særlige forhold«. Det Radikale Venstre er enig med Tilgængelighedsudvalget i, at det i loven skal understreges, at der virkelig er tale om en undtagelse, hvis rigsarkivaren bru-

ger sin mulighed for at forhindre adgang til arkivalier, der efter de normale bestemmelser ville være tilgængelige.

Det Radikale Venstre skal opfordre til, at der gennemføres en teknisk gennemgang af lovforslaget, herunder at Datatilsynets vurderinger af det samlede lovforslag analyseres.

Kl. 10.15

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

Det her lovforslag er et udtryk for et bette nøk i den rigtige retning, og det er et bette nøk, som SF selvfølgelig støtter, fordi vi generelt har den opfattelse, at vi skal gøre arkiverne mere og mere åbne og tilgængelighedsfristerne kortere og kortere. Derfor støtter vi nedsættelsen af de tidsfrister, der er skitseret i lovforslaget.

Men jeg vil også godt understrege, at vi faktisk er enige med Tilgængelighedsudvalgets indstilling, i hvert fald med flertallets indstilling, om, at man også skal afkorte afleveringsfristen for offentlige myndigheder fra 30 år til 20 år, sådan at arkivalierne bliver lettere tilgængelige i Rigsarkivet og også lettere at søge på.

Jeg er også enig i, at muligheden for at tage de særlige hensyn, der i visse situationer skal tages, er til stede, sådan at man undgår at bringe folk i for meget uføre.

Alt i alt synes vi, det er et godt forslag, som går i den rigtige retning, så SF støtter det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Sidste ordfører, hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Enhedslisten kan også konstatere, at det forslag, der ligger her, indeholder nogle mindre forbedringer, og set i det perspektiv er vi da positive over for forslaget, selv om det jo ikke løser det grundlæggende problem, at den danske arkivlovgivning stadig væk mest er udformet med udgangspunkt i de interesser, statsadministrationen og det politiske niveau har, og at det er det, der er afgørende, mere end brugerinteresserne.

Det er vel også derfor, den danske arkivlovgivning, f.eks. sammenlignet med, hvad man har i USA, er meget restriktiv. Men det, at der er de her grundlæggende problemer, får os altså